

Wanda Wormser en dochter Claire als koffiedames in het Muziekgebouw.

Wanda had een idee, een folder en een jurk

Miss Millennium, Signora Amorosa en Kinky Kerst-engel. Allemaal bedenksels van Wanda Wormser.

DOOR ANNELIES VAN DER WOUDE

Ze was amper 21 toen ze in 1988 haar eigen pizzabezorgdienst opzette. Een noviteit voor Eindhoven en een gouden greep, zo bleek. Want in de hoogtijdagen reden voor Mama Leone zo'n twintig brommertjes rond. Het restaurant dat ze later opende ging stuk op de bedrijfsvoering en eindigde in een zakelijk en financieel drama. "Ik dacht toen: 'Het ergste dat me kan overkomen, is dat ik in de bediening bij Motel Eindhoven terecht kom'", blikt Wanda Wormser terug. "En geloof het of niet, zo is het ook gegaan. Erg? Nee. Ik was 33 en serveerde koffie bij Van der Valk, dolgelukkig. Geen stress meer, geen gedoe met personeel en geen grote verantwoordelijkheden."

Vijftig is ze nu. Gepokt en gemazeld door de horeca, behept met een creatieve geest en een grote daadkracht heeft Wanda niet stil gezeten. Van der Valk was slechts een tussenstation, een opmaat voor een volgend avontuur.

In 2000 startte ze Hartendames, het bedrijf waarmee ze de 'wandelande tafels' introduceerde: bijzondere acts die ze zelf ontwerpt en uitvoert als een dame in een prachtige jurk, gedrapeerd over een tafel op wieltjes. Het begon allemaal met Miss Millennium, een type dat ze bedacht voor evenementen rondom de millenniumwisseling. In haar kostuum wandelde ze tussen de gasten en voorspelde de toekomst, liet hen dobbelen, deelde 'euro's' uit en voerde gesprekjes. "De act werd geboekt op basis van een mooie folder die ik naar evenementenbureaus had gestuurd, dat was alles wat ik had: een idee, een folder en een jurk. Zo simpel is het begonnen."

Inmiddels bestaat haar bedrijf vijftien jaar. Na Miss Millennium bedacht Wanda een wandelend Casino en daarna Signora Amorosa: een tafeldame die liefde en geluk verspreidt met zoete lekkernijen,

gedichtjes, kleine cadeautjes. Hierna verzoon ze nog heel veel andere types en acts en verzamelde ondertussen een ploeg mensen om haar heen met wie ze nauw ging samenwerken: actrices, een naaister voor de kostuums en een boekhouder die de administratie verzorgt. Haar moeder waakt over het zakelijk stuk van haar bedrijf.

"Bedenken, creëren en weer door naar het volgende. Daar ben ik goed in. Als iets staat heb ik alweer een volgend idee. Ik zoek altijd de verdieping in de types, over ieder detail denk ik na. En daarmee werk ik mezelf ook regelmatig in de nesten, want ik heb wel een bedrijf. Ik moet ook plannen, nabellen. En dat vergeet ik wel eens. Ik bedoel: er moet wel geld verdiend worden. Met al mijn plannen en ideeën ga ik regelmatig over mijn eigen grenzen heen en doe ik weer veel te veel tegelijk. Daar komt bij dat ik ADD (Attention Deficit Disorder) heb. Dat weet ik pas sinds 2012. Het verklaart waarom ik mezelf zo vaak overbelast. En ik weet dat structuur mij helpt, net als meditatie, gezonde voeding en geen suiker. Maar weten betekent niet dat het me ook altijd lukt om gestructureerd te leven. Moeilijk hoor."

"De laatste tijd merkte ik dat het lopen in een tafeljurk mij steeds meer tegen ging staan. Het voelde te veel alsof ik een kunstje aan het doen was en zo wil ik niet werken. Daarom heb ik besloten dat alleen nog de jonge meiden, onder wie mijn dochter, de acts gaan doen. En ik wil me meer focussen op datgene waar ik blij van word: verhalen bedenken en vertellen, types zoals de Kinky Kerstengel en de Fontein van de Eeuwige Jeugd verder uitdiepen. Ik doe nog wel Signora Amorosa, maar dan in een klein, rond tafeljurkje. Ik vraag mensen: 'zijn jullie nog verliefd op elkaar? Wat houdt de liefde brandend?'. Wat dan kan ontstaan, is hartverwarmend en ontroerend, soms pijnlijk confronterend of verdrietig, maar er gebeurt iets."

Ik was 33 en serveerde koffie bij Van der Valk, dolgelukkig. Geen stress meer, geen gedoe met personeel en geen grote verantwoordelijkheden